

РЕШЕНИЕ

№ 193

гр. Варна, 09.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично заседание на четиринадесети април през две хиляди двадесет и пета година в следния състав:

Председател: Мария К. Терзийска

при участието на секретаря Албена Ив. Янакиева
като разглежда докладваното от Мария К. Терзийска Търговско дело № 20243100900598 по описа за 2024 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано след препращането му по подсъдност от ОС-Добрич.

Предявени от ищеца „Делта инвест“ ЕООД срещу ответника „Агро Тем“ ЕООД са следните искове:

1. Главен иск по чл. 19, ал. 3 ЗЗД за обявяване за окончателен на предварителен договор от 03.09.2019г. за продажба на зърнокомбайн, марка „Class Lexion 460” с рег. № *****, с номер на рама № ***** кумулативно съединен с

2. Иск по чл. чл. 79, ал. 1 вр. чл. 200 ЗЗД за заплащане на цената по този договор - сумата от 92 400лв. с ДДС, ведно със законната лихва върху продажната цена от датата на завеждане на делото до окончателното и заплащане.

3. В условията на евентуалност, иск по чл. 55, предл. първо ЗЗД за връщане на посочения зърнокомбайн като даден при начална липса на основание, кумулативно съединен с

4. Иск по чл. 59 ЗЗД за заплащане на обезщетение за лишаване от ползването му в размер на 26 000лв. (частичен от 48 000лв.) за периода от 03.09.2019г. до 03.09.2023г., ведно със законната лихва върху присъденото обезщетение от датата на завеждане на делото до окончателното заплащане.

В исковата си молба ищецът „Делта инвест“ ЕООД твърди, че на 03.09.2019г. е сключен договор с „Агро Тем“ ЕООД за продажба на зърнокомбайн, марка „Class Lexion 460” с рег. № *****, с номер на рама № ***** за сумата от 92 400лв. с ДДС, за което е издадена фактура № 0000010096/03.09.2019г. и е подписан приемо-предавателен протокол от

същата дата, удостоверяващ предаването на вещта от продавача на купувача.

Последният се задължил да заплати продажната цена по Б. път, но въпреки договореното, купувачът не изпълнил задължението си. В тази връзка били водени многократни разговори, но без резултат. Ищецът поискал сделката да бъде финализирана, поради което на 14.02.2024г. изпратил покана на купувача, чрез телепоща, която останала невръчена. Признава, че представеният договор за покупко-продажба от 03.09.2019г. не е сключен в изискуемата по чл. 12 от Закона за регистрация и контрол на земеделската и горска техника форма, но като твърди, че в него се съдържат всички съществени елементи на договора за продажба, се позовава на правната конверсия, иска от съда да го признае за действителен предварителен договор за покупко-продажба, по който той е изправна страна. Затова, моли съдът да го обяви за окончателен. Наред с това иска и заплащането на сумата от 92 400лв. с ДДС, ведно със законната лихва от датата на завеждане на делото, до окончателното заплащане на цената. Претендира съдебно-деловодни разноски.

Ищецът твърди, че ако съдът не приеме между страните да е сключен предварителен договор и не уважи главният иск, то ответникът държи зърнокомбайна без правно основание и следва да го върне в същото състояние, в което му е предаден. При такъв извод, ответникът дължи на ищеца и обезщетение за лишаване от ползването на зърнокомбайна за посочения в ИМ размер и период, ведно със законната лихва върху присъденото обезщетение от датата на завеждане на делото, до окончателното му заплащане. С тези аргументи заявява и претенциите в условията на евентуалност.

В срока по чл 367, ал. 1 ГПК е постъпил отговор от ответника „Агро Тем“ ЕООД, в който излага становище за неоснователност на предявените искове. Оспорва подписването на договора от 03.09.2019г. Сочи, че въобще не е изразявал съгласие за сключването на подобен договор, а за наличието му узнал едва с получаване на препис от исковата молба и доказателствата към нея. Това е причината едва сега да се противопоставя на сключването му.

Оспорва автентичността на представените от ищеца договор и приемо-предавателен протокол, като излага, че управителят Ч.Т. не е автор на подписите положени „за купувача“ по тези документи. В тази връзка счита, че няма сключен предварителен договор за покупко-продажба на процесния зърнокомбайн, тъй като не е спазена изискуемата от закона писмена форма и конститутивния иск следва да се отхвърли. Навежда твърдения за дълготрайни търговски взаимоотношения между страните, както и за проведени разговори за евентуална продажба на зърнокомбайн. През есента на 2019г. ищецът му предал процесния зърнокомбайн, за тестване, но още при първия опит вещта се оказала технически неизправна. Последвал незабавен разговор с управителя на ищцовото дружество да си прибере обратно вещта. Проведени били още разговори в същата посока, както и разменена кореспонденция по имейл като в писмо от 31.08.2021 г. отново се съдържа противопоставяне на твърдението за сключен договор, но без резултат. Моли, исковете да бъдат отхвърлени. Претендира разноски.

Заявява, че ако съдът приеме предварителен договор да е сключен, то същият следва да се счита развален поради непригодност на вещта с отправеното изявление за нейното връщане, а в условията на евентуалност моли ако съдът приеме иска за основателен, да бъде намалена претендираната продажна цена, като се вземе предвид техническото му състояние. Поспециално, във връзка с така наведените възражения за разваляне на предварителния договор от 03.09.2019г., сочи, че процесния зърнокомбайн имал изключително много повреди: в двигател и скоростна кутия, блокиран редуктор, изгнило и скъсано шаси. Всички тези проблеми се проявили на нивата през втория ден от тестването на машината, след което я прибрал в стопанския му двор в с. С.О., където се намира и към настоящия момент. Излага, че управителят се свързал по телефона с официален представител на тази марка зърнокомбайн, чиито служители обявили цена за ремонт на машината, която би надхвърлила продажната цена на вещта. Това била причината да се откажат да закупят процесния зърнокомбайн. Поради невъзможност да се използва машината, се наложило ответникът да наеме друг търговец, който да извърши жътвата, а на следващата година закупил друг зърнокомбайн – втора употреба. В случай, че съдът приеме, че е налице действителен предварителен договор и не са налице основания за неговото разваляне, иска намаляване на цената с 90 000 лв. Твърди, че погрешно е посочил, че зърнокомбайна му е предаден през есента на 2019г. Същият му бил предаден в седмицата 18-22 май 2020г. и получен от базата на ищеца в с. С.О.. Първото тестване било на 03.07.2020г., когато започнала жътвата на реколта 2019/2020г. На 04.07.2020г. машината блокирала поради повреда в ротора и ответникът незабавно се свързал с управителя на ищцовото дружество, за да го информира и покани да отстрани появилите се повреди или да си вземе обратно зърнокомбайна. През следващите дни представители на ищеца идвали на оглед, но така и не отстранили повредите. Соочи още, че на 31.08.2021г. на електронната поща на управителя на ищеца изпратил ел. писмо с посоченото в уточнителната молба от 28.11.2024г. съдържание.

В допълнителната искова молба „Делта инвест“ ЕООД оспорва твърденията на ответника, че между тях не бил сключен предварителният договор от 03.09.2019г. Дори и да се приеме, че не е подписан от управителя, с оглед твърденията по отговора, излага насрещни, с които обосновава прилагането на чл. 301 ТЗ. Оспорва да е изпращано на 31.08.2021г. на електронната му поща посоченото от ответника ел. писмо. Освен това твърди, че страните не са се съгласявали да кореспондират по този начин по повод процесното правоотношение. Настоява, че ако се счете, че ответникът е възразил за скрити недостатъци с електронното писмо от 31.08.2021г. това е станало почти две години след приемането на вещта, поради което претенциите на купувача са заявени извън законоустановения шестмесечен срок по чл. 195 от ЗЗД. Твърди, че между страните никога не е имало уговорка за предоставяне на вещта за изпитване, от резултатите от които да зависи покупката на машината. Действителните взаимоотношения между тях са уговорени в договора от 03.09.2019г., а състоянието на вещта е описано в придружаващия го приемо-предавателен протокол от същата дата. От

последния се установява, че при приемането на процесния зърнокомбайн не са открити видими липси и дефекти. Оспорва твърденията на ответника за негодност на вещта. Напротив, твърди, че вещта е използвана по предназначение и ако впоследствие са се появили някакви дефекти, те са резултат от употребата и амортизацията на машината. Прави възражение за изтекла давност по отношение на претенциите на купувача за недостатъци на процесния зърнокомбайн.

В срока по чл. 373, ал. 1 ГПК от ответника „Агро Тем“ ЕООД е постъпил отговор на допълнителната искова молба, с който се поддържат изложените първоначално аргументи.

В съдебно заседание, всяка от страните, чрез упълномощен процесуален представител поддържа собствените си аргументи по същество на спора.

Страните доразвиват аргументи и в писмени защиты.

Съдът, като съобрази доводите на страните, предметните предели на спора и след съвкупен анализ на събраните доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

1. По възникване на облигационно правната връзка и валидност:

По делото се установи, че ищецът се легитимира като собственик на земеделска техника - зърнокомбайн, марка „Class Lexion 460” с рег. № *****, с номер на рама № *****, регистриран в МЗХ, Областна дирекция „Земеделие“ Добрич на дата 22.01.2007 г., за което е издадено свидетелство за регистрация *****. (удостоверено от МЗХ, ОД „Земеделие“ Добрич, л. 58 по делото). Не е спорно, че ППС се намира и към момента на приключване на устните прения в държане на ответната страна. Непредставянето в оригинал на свидетелството за регистрация от нито една от страните с отричане, че документът се намира у тях не може да разколебае горния извод, доколкото този документ се издава въз основа на вписванията в информационната система на МЗХ, съгласно чл. 11 ал.8 от Закона за регистрация и контрол на земеделска и горска техника и пред съда е удостоверено изрично от държавен орган в изпратеното до съда уведомление. Съгласно чл. 6 ал.1 от Наредба № 2/2016 г. за условията и реда за регистрация на техниката по Закона за регистрация и контрол на земеделската и горската техника при изгубване, кражба или унищожаване на свидетелството за регистрация, част I и/или част II, и/или талона за технически преглед се издава ново свидетелство и/или талон за технически преглед, като се запазва съществуващият регистрационен номер. Поради това, възраженията на ответника досежно принадлежността на правото на собственост, не се споделят.

Според представените доказателства, на 03.09.2019 г. е сключен договор, именован за покупко-продажба на зърнокомбайн, съгласно който ищецът продава на ответника индивидуализираната по-горе движима вещ за сумата от 77000 лева без ДДС (92400 лева с ДДС). Според договора, сумата ще бъде изплатена по Б. път като липсва конкретно посочен падеж на плащане. Съставена е фактура № 0000010096/03.09.2019 г. за дължимата цена, в която като срок за плащане е посочена датата на издаване на първичния счетоводен документ. Като „наименование на стоката“ е записано покупко-

продажба на зърнокомбайн номер на рама *****. Съставен е и приемо-предавателен протокол от същата дата за предаване на вещта, в която посочено, че няма видими липси и дефекти по техниката. В протокола е записано, че техниката ще се съхранява при продавача до 03.09.2019 г.

Установява се, че подписът в договора и приемо-предавателния протокол, за купувач не е положен от лицето Ч.Т., представляващо „АгроТем“ ЕООД, съгласно неоспореното заключение по съдебно-почерковата експертиза, което съдът кредитира като обективно и компетентно дадено.

Според ССЕ, чието заключение съдът също съобразява като обективно и компетентно, фактурата за цената на зърнокомбайна е осчетоводена в двете дружества, в съответните счетоводни регистри като са взети счетоводни операции, по-специално в предприятието на ответника – покупка на ДМА „дебит сметка 204 – машини и оборудване“, „дебит сметка 4531 – ДДС покупки“ и „кредит сметка 401 – доставчици“. Съгласно информацията от ТД на НАП Варна, фактурата е отразена в дневниците за покупки на ответника за данъчен период м. 09.2019 г. и дружеството е ползвало данъчен кредит.

При установените факти, съдът счита, че страните са встъпили във валидно правоотношение по повод бъдеща продажба на движима вещ.

Според чл. 12 от Закона за регистрация и контрол на земеделската и горската техника (ЗРКЗГТ) договорите за прехвърляне правото на собственост на регистрираната в страната самоходна техника с мощност на двигателя над 10 kW се сключват в писмена форма с нотариална заверка на подписите.

Процесният комбайн е с мощност на двигателя 220 kW съгласно удостоверение на МЗХ, ОД „Земеделие“ Добрич, представено и прието като доказателство по делото (л. 29), поради което и прехвърлянето на собствеността върху вещта изисква договорът да бъде сключен в писмена форма с нотариално удостоверяване на подписите, респективно съответна на нея форма на предварителния договор е писмената съгласно чл. 19 ал.1 от ЗЗД.

Договорът от 03.09.2019 г. очевидно е негоден да транслира собственост. Документът не е подписан за купувач от законния представляващ ответното дружество, според заключението по СПЕ.

Така, спорният въпрос се концентрира върху приложението на чл. 301 от ТЗ като се държи сметка, че за да се приеме за валидно сключен, предварителният договор следва да съдържа в писмена форма уговорки относно съществените елементи на окончателния, които при договора за продажба са досежно индивидуализацията на вещта, предмет на бъдеща продажба и нейната цена.

От ищцовото дружество към ответника е издадена фактура № 0000010096/03.09.2019 г. с предмет покупко-продажба на зърнокомбайн с индивидуализирана рама, на стойност 92400 лева с ДДС (л. 6 дело на ДОС). Тази фактура, съгласно ССЕ е осчетоводена при ответника в месеца на издаване, поради което отсъствието на подпис за получател по първичния счетоводен документ се замества от съгласието, изразено чрез вписване в счетоводните книги. Освен това, счетоводното отразяване е за покупка на ДМА, осчетоводена е цената по фактурата, а ДДС е ползван като данъчен

кредит още в м. 09.2019 г.

Не е спорно, че именно процесният комбайн, марка CLAAS LEXION 460, с рег. № *****, с рама ***** е предаден на ответника от ищеца, а непротиворечивите гласни доказателства в тази част, събрани чрез разпита на свидетелите, водени и от двете страни, свидетелстват, че именно тази движима вещ е предмет на бъдеща сделка по покупко-продажба.

Поведението на ответното дружество не сочи на незабавно противопоставяне след узнаването по см. на чл. 301 от ТЗ, а възраженията в обратна насока, отправени в хода на производството са неоснователни, защото изявление в писмена форма (чл. 293 ал.2 от ТЗ) е изпратения от ответника до ищеца имейл с дата 31.08.2021 г., близо две години след сключване на договора.

Няма никакви данни бъдещата продажба да е под уговорка за изпитване по см. на чл. 204 от ЗЗД, защото такива характеристики не могат да се изведат от кредитираните от съда писмени доказателства фактура и счетоводни отразявания на страните.

С оглед събраните доказателства, налага се извод, че в изпълнение на предварителния договор ищецът е предал конкретно индивидуализираната движима вещ на купувача, с което е изправна страна по договора.

Ответникът отправя изявление за връщане на вещта в хипотезата на чл. 195 ал.1 предл.1 от ЗЗД, а в условията на евентуалност за отбив от цената по чл. 195 ал.1, предл.2 от ЗЗД, отговорът на които налага да се установи кога е предаден комбайна на ответното дружество. Последното е от значение за момента, в който купувачът е уведомил продавача за недостатъците по вещта при съблюдаване на чл. 194 ал.1 от ЗЗД (така и чл. 324 от ТЗ, относим към търговските продажби).

Противоречиви гласни доказателства се събраха относно момента, в който вещта е преминала в държане на „Агро Тем“. Според свидетелите, водени от ищцовото дружество, които са били в трудовоправни отношения със същото към 2019 – 2020 г., а към момента на разпита работят като механизатори в дружество, свързано лице по см. на §1 от ДР на ТЗ с ищцовото, зърнокомбайнът е бил предаден на служители на ответното дружество след приключване периода на жътва през септември 2019 г. и селскостопанската машина е транспортирана до база на ответника на собствен ход. Твърдят, че към този момент не е имало повреди по комбайна, нито през следващата година са чули от работници при ответното дружество, земеделската техника да не работи.

Според свидетеля на ответната страна, в трудовоправни отношения с нея, зърнокомбайнът е взет от ищцовото дружество през м. май 2020 г., прибран на платформа от базата на ищеца и по този начин транспортиран до тази на ответника. Свидетелят сочи, че при започване на жътвата, в началото на м. 07.2020 г., земеделската машина е пусната в експлоатация, и на втория ден е отказала да работи поради повреди.

Според ССЕ, разходи във връзка с експлоатацията на комбайна са осчетоводени само през м.06. – 07.2020 г. в счетоводството на ответното

дружество, по сметка 6121 – разходи за спомагателни дейности както следва: за гориво, консумативи, материали ремонт, смазочни материали, резервни части, ремонти и транспортна услуга в общ размер на 6592.69 лева.

Приемо-предавателният протокол, представен по делото от дата 03.09.2019 г., се установи от заключението по СПЕ да не е подписан от лицето, посочено за приело техниката, поради което и този документ не удостоверява дата на предаване на комбайна.

Като се държи сметка за предназначението на селскостопанската машина, периодът на жътвата, ноторно през летните месеци, съответно отсъства обяснима причина за необходимостта да се ползва през есента, осчетоводяването при ответника на разходи за м. 06 и м.07.2020 г., свързани с експлоатацията на комбайна, съдът дава вяра на показанията на свидетеля на ответната страна и приема за доказан период на предаване на комбайна сочения от ответника – края на м. 05.2020 г.

С оглед показанията на свидетелите на ищцовата страна, че машината е била изправна, фактът, че ответникът осчетоводява разходи за ползване, включително за поддръжка и консумативи, следва да се приеме, че при предаване на вещта не е имало недостатъци, които да са явни, респективно комбайнът е бил годен за използване по предназначение. Следователно от значение е момента на проява на скрити недостатъци, спрямо който трябва да се прецени незабавно уведомяване на насрещната договаряща страна.

Според показанията на свидетеля на ответната страна, машината е показала дефект на втория ден от пускането ѝ в експлоатация, в периода 5-10 юли 2020 г. В тази им част съдът ги кредитира и като като съобразява представена от ответника и приета като доказателство (неоспорено от ищеца) на фактура от 10.07.2020 г., издадена от трето лице за извършена на ответника услуга по жътва на пшеница (л. 23 по делото).

Съдът счита, че не се установява незабавно уведомяване на продавача по см. на чл. 194 ал.1 ЗЗД (чл. 324 ТЗ).

Тук тезата на ответната страна се крепи единствено на изолираните показания на нейния свидетел, в трудово правоотношение с ответника и тях, в тази част съдът не кредитира, като заинтересовани. За достоверна дата на уведомяване може да се счете 31.08.2021 г., когато ищецът е уведомен на имейл, че комбайнът е дал сериозен технически недостатък и не може да се ползва по предназначение, респективно е отправена покана към ищеца да прибере вещта си. Уведомяването на продавача повече от година след констатиране на недостатъка не е незабавно, както изисква чл. 194 от ЗЗД, поради което и произтичащите права не са се запазили, т.е. възраженията по чл. 195 ал.1, предл.1 (като частен случай на разваляне) и предл.2 от ЗЗД са погасени поради изтичане на шестмесечния срок по чл. 197 от ЗЗД, считано от предаване на вещта, за което е отправено изрично изявление от продавача в допълнителната искова молба. Няма твърдения, нито доказателства по делото за съзнателно премълчан недостатък от продавача в контекста на срока по чл. 197 ал.1 изр.2 от ЗЗД. Изявленията по чл. 195 от ЗЗД са отправени като възражения в хода на процеса, а не чрез предявяване на иск, но както е

разяснено и в Постановление на ПВС № 33/1973 по гр.д. № 3/1973 г., след като правото на намаление на цената заради скрити недостатъци подлежи на упражняване и чрез възражение, тези, установени от чл. 197 ЗЗД давностни срокове ще следва да имат приложение и относно него на общо основание.

Само за пълнота съдът ще посочи, че свидетелят на ответната страна дори не заяви, че във водените между управителите на двете дружества разговори (на които твърди да е присъствал) е имало конкретно посочване на неизправности, а и в уведомлението до ищеца от 31.08.2021 г. липсва каквато и да е конкретизация на недостатъци на вещта, които да сочат на пълната ѝ непригодност за ползване по предназначение (чл. 195 ал.1 предл.1 от ЗЗД), респективно за поправка на какви части е необходимо извършване на разходи от ответника (в контекста на възражението по чл. 195 ал.1 предл.2 от ЗЗД).

По делото е изготвено заключение по СТЕ, което съдът кредитира изцяло като обективно и компетентно дадено, но огледът на комбайна от експертите е извършен в отдалечен във времето момент и не внася яснота във вида и обема на техническите повреди към датата на предаване на вещта – м. 05.2020 г. нито към тази на откриването им от купувача – началото на м. 07.2020 г. Поради това и доколкото се възприе извод за неоснователност на въведените възражения на купувача, анализирани по-горе и с оглед събрания доказателствен материал, съдът не намира необходимост от подробен анализ.

В контекста на горното съдът счита искът по чл. 19 ал.3 от ЗЗД за доказан по основание и ще бъде уважен.

2. По осъдителната претенция за заплащане на цената.

Не е спорно между страните, че купувачът не е престириал дължимата цена за покупка на движимата вещ, по чийто размер се е съгласил изцяло с осчетоводяване на фактурата.

Доколкото съдът по-горе изложи съображения във връзка с преклудиранията права на ответника по чл. 195 от ЗЗД, то и последният дължи заплащане на сумата от 92400 лева с ДДС, ведно с лихвата за забава от завеждане на иска до окончателното ѝ изплащане.

Неправилно, от ищеца се претендира цената да се заплати в хипотеза на чл. 362 ал.1 от ГПК, доколкото съдът е приел, че е сезиран с иск по чл. 200 от ЗЗД.

При горното, отсъства вътрешно процесуално условие за разглеждане на предявените в условията на евентуалност осъдителни иски.

По разноските:

При този изход на спора, разноси се дължат единствено в полза на ищцовата страна, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК.

Ищецът е представил доказателства за извършени разходи в производството за държавна такса, експертизи и адвокатско възнаграждение в общ размер на 16344.20 лева, чието заплащане ще се възложи на ответната страна. Възражения по размера не са релевиращи от насрещната страна.

Видно от разпоредбите в ГПК, уреждащи обявяването на предварителен договор за окончателен – чл.362 и сл. ГПК, както и от нормата на чл.264

ДОПК, законодателят е уредил механизъм, чрез който да гарантира вземанията на държавата, свързани с прехвърляното право.

Според чл. 364 от ГПК, разноските по прехвърлянето на вещта са за сметка на ищеца.

Следователно, ищецът ще бъде осъден да заплати към съда държавна такса в размер на 692.50 лева по раздел II, т.8 от Тарифата за нотариалните такси към ЗННД, а заплащането на дължимия местен данък за възмездно прехвърляне на имущество към съответната община и представянето на удостоверение по чл. 264 от ДОПК ще бъде поставено като условие по чл. 364 ал.2 от ГПК за издаване препис от решението.

Прехвърлянето на земеделска и горска техника не е освободено от данък при прехвърляне на имуществата, дължим по чл. 44 от ЗМДТ, доколкото същата отговаря на определението за МПС по §6 т.11 от ДР на ЗДвП (снабдена е с двигатели за придвижване, както се констатира и от заключението по СТЕ).

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА за окончателен, по предявения от „Делта инвест“ ЕООД, ЕИК 124654828, гр. Добрич срещу ответника „Агро Тем“ ЕООД, ЕИК 203518904, гр. Варна иск с правно основание чл. 19 ал.3 от ЗЗД, сключеният между страните договор от 03.09.2019 г., обективиран и в съставена фактура № 0000010096/03.09.2019 г. за продажба на зърнокомбайн, марка „Class Lexion 460” с рег. № ***, с номер на рама № *****, регистриран в Министерство на земеделието и храните, ОД „Земеделие“ Добрич със свидетелство за регистрация № ***** и дата на вписване в регистъра 22.01.2007 г. за сумата от 92 400 (деветдесет и две хиляди и четиристотин) лева с ДДС.**

ОСЪЖДА „Агро Тем“ ЕООД, ЕИК 203518904, гр. Варна да заплати на „Делта инвест“ ЕООД, ЕИК 124654828, гр. Добрич сумата от 92400 (деветдесет и две хиляди и четиристотин) лева, представляваща дължимата цена на зърнокомбайн марка „Class Lexion 460” с рег. № ***, с номер на рама № *****, регистриран в Министерство на земеделието и храните, ОД „Земеделие“ Добрич със свидетелство за регистрация № ***** и дата на вписване в регистъра 22.01.2007 г. по обявения за окончателен договор, на осн. чл. 79 ал.1 вр. чл. 200 от ЗЗД, ведно със законната лихва от завеждане на иска – 21.05.2024 г. до окончателното ѝ изплащане.**

ОСЪЖДА „Агро Тем“ ЕООД, ЕИК 203518904, гр. Варна да заплати на „Делта инвест“ ЕООД, ЕИК 124654828, гр. Добрич сумата от 16344.20 (шестнадесет хиляди триста четиридесет и четири и 0.20) лева, представляваща разноски за държавна такса, експертизи и адвокатско възнаграждение, на осн. чл. 78, ал.1 ГПК.

ОСЪЖДА „Делта инвест“ ЕООД, ЕИК 124654828, гр. Добрич да заплати по сметка държавни такси на Окръжен съд Варна сума в размер на 692.50 (шестстотин деветдесет и два и 0.50) лева, на осн. раздел II, т.8 от Тарифата за нотариалните такси към ЗННД, на осн. чл. 364 от ГПК.

Препис от решението, след влизането му в сила, да се издаде при

представяне от ищеца – продавач, на доказателства за платен местен данък по чл. 44 от ЗМДТ към съответната община, както и при представяне на удостоверение по чл. 264 от ДОПК за отсъствие на публични задължения на праводателя.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Варненски апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____